

Arrest

nr. 200 988 van 12 maart 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. MWEZE SIFA
Wynantstraat 33
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 28 februari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 februari 2018.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 maart 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DIMONEKENE-VANNESTE loco advocaat G. MWEZE SIFA en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart als moslim geboren te zijn in Qunaitra en de Marokkaanse nationaliteit te bezitten. Jullie woonden er in een logement van het leger, uw vader was een officier, tot uw derde levensjaar waarna jullie naar, Mohammadiya, Casablanca, verhuisden en daar een tweetal jaar woonden waarna jullie verhuisden naar de Cité Laya, eveneens in Casablanca. Uw ouders, broer en zussen, behalve één zus die in Frankrijk woont, zijn daar nog steeds woonachtig.

Op uw negende werd u eens meegenomen door een man naar een plek waar massages werden gegeven, jullie masseerden elkaar en deze man had seksuele betrekkingen met u.

In 1996 vertrok u met de nationale junioren rugbyclub naar Italië waar u vervolgens legaal verbleef op basis van een werkvergunning. In 1998 kreeg u hier voor het eerst een depressie. U ging in deze periode al eens naar zee en begon aan mannen te denken, gedachtes die u niet meer uit uw hoofd kon zetten al was u ervan overtuigd dat u 'normaal' moest leven op de manier waarop uw ouders samenleefden. In 2004 kwam u hier in contact met joden en begon u zich vragen te stellen over uw geloof. Een jaar later liet u hier twee kruisen tatoeëren, één in uw nek en een ander op uw borst. In 2004 kreeg u een relatie met een Italiaanse vrouw met wie u ging samenwonen, aan deze relatie kwam na zo'n anderhalf jaar een einde. In 2006 werd uw verblijfsvergunning ingetrokken omdat u problemen ondervond met de politie, werd u naar Marokko gerepatriëerd en nam u terug uw intrek bij uw ouders. U werd een vijftal keren geïnterneerd vanwege psychologische problemen, een laatste keer gebeurde dit in 2008. Hierna verbleef u bij uw ouders en gedurende heel deze periode werkte u tien dagen als ober in een etablissement waar poker gespeeld werd. In 2008 vertelde u aan uw moeder dat u homoseksueel bent. In 2013 verliet u andermaal het land en trok u naar Griekenland, waar u van augustus 2013 tot maart 2014 verbleef en al eens een Grieks-orthodoxe kerk bezocht. U keerde vervolgens terug naar uw ouders in Casablanca. U had ondertussen ook in een kliniek in Casablanca uw twee tatoeages laten weglassen en dit op aangeven van uw ouders zodat u hierdoor geen problemen zou krijgen. Uw moeder is op de hoogte van het feit dat u katholiek bent en heeft dit ook aanvaard. Een aantal maanden later verliet u andermaal het land en in mei 2014 reisde u naar Turkije, waar u een vier à vijf maanden verbleef alvorens verder te reizen naar Griekenland, waar u verbleef tot 2015. Vervolgens verliet u ook in dit land en reisde u via Macedonië, Servië, Kroatië, waar uw vingerafdrukken genomen werden en u een asielaanvraag indiende. U verliet het land echter zonder het verloop van de procedure af te wachten omdat er hier geen werk was. U reisde verder via Slovenië naar Italië, waar u ongeveer een jaar verbleef. Dan reisde u verder naar Zwitserland, waar andermaal uw vingerafdrukken werden genomen en u een asielaanvraag indiende. Ook hier wachtte u de procedure niet af omdat u had gehoord dat Marokkanen geen asiel kregen en kwam u via Duitsland naar België, waar u sinds oktober 2017 verblijft en zich in diezelfde maand, al bent u nog niet gedoopt, bekeerd hebt tot het katholicisme. U hebt hier een relatie van een maand met een Italiaan gehad en contacten met onder andere een gehuwde man en een transseksueel.

Op 9 januari 2018 werd u gecontroleerd door de Belgische autoriteiten, werd er vastgesteld dat u zich illegaal op het Belgisch grondgebied bevond en werd u overgebracht naar het gesloten centrum teneinde u van het grondgebied te verwijderen. Op 12 januari 2018 dient u een asielaanvraag in om zo de uitvoering van een op handen zijnde beslissing tot verwijdering uit te stellen of te verijdelen. U stelt niet naar uw land van origine terug te kunnen keren omdat u intussen katholiek bent geworden en homoseksueel bent.

U legt geen documenten neer ter staving van uw identiteit noch ter staving van uw asielmotieven.

B. Motivering

Na het gehoor afgenomen door het Commissariaat-generaal (CGVS) dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt uw land te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming.

Zo stelt u dat er twee motieven aan de grondslag liggen van uw asielaanvraag, enerzijds uw bewering christen (katholiek) te zijn geworden en u te willen laten dopen, anderzijds uw homoseksuele geaardheid (CGVS p.3). In beide motieven kunt u echter totaal niet overtuigen.

Vooreerst dient er te worden gekeken naar de door u beweerde bekering tot het katholicisme en uw voornemen te worden gedoopt. In dit kader dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de oprechtheid van uw verklaringen. Kopies van de informatie waarop het CGVS zich baseert werden toegevoegd aan het administratief dossier. Zo dient immers te worden vastgesteld dat de door u aangereikte beweegredenen om u te bekeren en uw kennis omtrent uw religie oppervlakkig en weinig doorleefd zijn. U gevraagd waarom u katholiek bent geworden stelt u dat de voornaamste reden is dat de islam andere religies veroordeelt, maar het katholicisme dat niet doet. Gezien dit een nogal algemene uitspraak is, werd de vraag u hersteld en komt u niet verder dan te stellen 'het is goed'. Gevraagd naar het verschil met andere strekkingen (binnen het christendom) kunt u evenmin overtuigen. U antwoordt 'In Charleroi ging ik naar mensen, Portugezen en ik heb die richting gekozen, ik voel me goed, het zijn goede mensen'. Het hoeft geen betoog dat dit nu niet bepaald een doorleefd antwoord is waaruit een bewuste keuze voor het katholicisme afgeleid kan worden (CGVS p.3). Van iemand die uit een moslimgemeenschap komt, die in 2004 in Italië in contact kwam met joden waardoor hij over het geloof begon na te denken, die in 2013-2014 naar de Grieks-orthodoxe kerk ging in Griekenland en die stelt in oktober 2017 effectief katholiek te zijn geworden, kan er toch vanuit worden gegaan dat hij hier diep over zou hebben nagedacht en zeer genuanceerd zou kunnen vertellen waarom precies hij deze keuze gemaakt heeft, iets waar u duidelijk in gebreke blijft (CGVS p.2).

Ook wanneer u gevraagd wordt wat u precies gedaan heeft om katholiek te worden, overtuigt u niet. U stelt 'ik was overtuigd en ik las het heilig boek'. Gevraagd naar de naam van dat boek stelt u opvallender wijze 'wacht, de titel staat erop en dan staat er heilig boek, het verhaal van Adam tot Christus'. Gevraagd uit hoeveel delen dat heilig boek bestaat, stelt u 'veel, iemand (u doelt op het gesloten centrum) heeft dat hier verscheurd'. Gezien dit geen antwoord is werd de vraag u hersteld uit hoeveel delen dit boek bestaat en stelt u plots 'het heet de Bijbel, Matheus, misschien 2 of 3'. Gevraagd hoe die delen heten ontwijkt u een antwoord en stelt u dat het gaat over het ontstaan van de wereld. Andermaal gevraagd hoe deze delen noemen, geeft u aan dit niet te weten (CGVS p.3). Hoewel het enigszins merkwaardig is dat u niet onmiddellijk op het woord 'Bijbel' komt gevraagd naar de naam van dit boek is het weinig geloofwaardig dat u niet zou weten dat dit boek uit twee delen bestaat, het oude en het nieuwe testament, daar er toch van uit kan worden gegaan dat dit basiskennis is, zeker voor iemand die beweert intussen tot het katholicisme te zijn bekeerd en u dan wel enigszins vaag weet te vertellen dat het hier gaat over het ontstaan van de wereld.

U gevraagd of u naar de mis gaat, beaamt u dit. Gevraagd naar wat er tijdens de mis zoal gebeurt geeft u aan dat er een gebed is, dat er over Christus en Maria gesproken wordt en er wordt gebeden. Gevraagd om uit te leggen wat de communie is, antwoordt u 'dat is gebed', een antwoord dat de nodige verbazing wekt en waardoor er andermaal ernstige twijfel rijst over de oprechtheid van uw beweringen daar de communie toch een heel belangrijk onderdeel is van de misviering waarbij de hostie wordt uitgereikt en dit volgens de katholieke opvatting wil zeggen dat Jezus lichamelijk aanwezig is onder de gedaantes van brood en wijn (CGVS p.3-4).

Gevraagd naar uw favoriete feestdagen binnen het katholicisme, antwoordt u 'Natal' (Kerstmis), wat op 23 of 24 december valt, zo stelt u. Gevraagd wat er dan precies wordt gevierd antwoordt u totaal de vraag ontwijkend 'men eet, men viert'. Gevraagd waarom men dan wel feest die dag, komt uw totaal verbazingwekkende antwoord 'dat weet ik niet, ik weet dat het op het einde van het jaar is, ik ben nog aan het studeren'. Dat u niet zou weten dat op 25 december de geboorte van Jezus Christus wordt gevierd is totaal onaanvaardbaar voor iemand die beweert tot het katholicisme te zijn toegetreden en het voornemen te hebben zich te laten dopen. Evenmin kan het overtuigen dat u gevraagd naar andere katholieke feestdagen hier geen antwoord op kunt formuleren 'ik weet het niet, het einde van het jaar'. Dat u dan expliciet gevraagd naar Pasen zich afvraagt of dit is wanneer hij is opgestaan en u deze feestdag niet kunt vermelden wanneer u eerder naar andere feestdagen werd gevraagd, komt evenmin uw geloofwaardigheid ten goede daar dit er eerder op wijst dat u een aantal dingen gelezen hebt, maar deze niet kan plaatsen binnen de katholieke context (CGVS p.3-4).

Vervolgens dient opgemerkt dat u, die beweert sinds 2004/2005 in Italië al te hebben nagedacht over een bekering en in Griekenland effectief de beslissing te hebben genomen zich te laten bekeren, nog altijd niet gedoopt bent zonder hiervoor zelf maar één geldige reden te kunnen aanreken, zo blijkt uit uw verklaringen. Immers, u gevraagd naar de reden hiervoor herhaalt u slechts dat dit nog niet is gebeurd, alhoewel u het verschillende keren hebt gevraagd. Gevraagd waarom dit tot heden niet is gelukt, antwoordt u dat u in Italië weliswaar een priester bent tegengekomen, maar het nog niet gebeurd is. Gezien u nog altijd geen antwoord geeft op de u gestelde vraag werd deze u hersteld en kunt u slechts zwakjes opwerpen het niet te weten (CGVS p.4). Moest u daadwerkelijk het voornemen koesteren zich te bekeren dan kan er toch vanuit worden gegaan dat u, gevraagd waarom dit nog niet is gebeurd, hierop een accuraat en genuanceerd antwoord kan geven waaruit blijkt dat u zich hieromtrent terdege hebt geïnformeerd, wat totaal niet blijkt uit uw verklaringen.

Verder dient nog opgemerkt dat u bij aanvang van het gehoor duidelijk aangaf dat u zich twee tatoeages had laten zetten: het kruis van David in uw nek en een kruis op uw borst. U stelt dat u hierdoor niet meer naar het strand kon gaan. Gevraagd sinds wanneer u deze tatoeages hebt geeft u aan beide te hebben laten zetten in Italië, in 2005. Niets meer en niets minder (CGVS p.3). Op het einde van het gehoor door de protection officer gevraagd deze tatoeages even te laten zien, blijkt plots dat u de beide tatoeages in Casablanca hebt laten weglaseren, en dit op aanraden van uw ouders om te vermijden dat u omwille hiervan problemen zou krijgen (CGVS p.7). Het komt uw geloofwaardigheid niet ten goede dat u niet onmiddellijk, toen u het over uw tatoeages had, zou hebben aangegeven dat u deze intussen had laten verwijderen en doet verder twifelen aan de oprechtheid van uw verklaringen.

Gezien het geheel van bovenstaande verklaringen kan niet worden afgeleid dat u effectief oprecht bekeerd bent tot het katholicisme noch dat u effectief het voornemen heeft zich te laten dopen. Dat u wel enige kennis heeft wat betreft het katholicisme, u kunt drie apostelen opnoemen, kent een aantal van de geboden, weet dat Christus gestorven is aan het kruis en terug is opgestaan, doet hier geen afbreuk aan daar deze kennis kan verworven zijn louter uit interesse of door zelfstudie (CGVS p.3, 4). Evenmin kunnen de verklaringen van uw advocate, nl dat u pas bezig bent christen te worden, u nog onderwezen dient te worden en u nog les moet krijgen vooraleer te kunnen worden gedoopt, hier een ander licht op werpen daar u zelf duidelijk aangeeft al een heel aantal jaren bezig te zijn met deze

materie, u aangeeft dat u zich bekeerd heeft tot het katholicisme en er nergens uit uw eigen verklaringen blijkt dat u meent nog onderwezen dienen te worden (CGVS p.8).

Vervolgens dient uw homoseksualiteit te worden besproken en dient te worden vastgesteld dat u ook in dezer totaal niet kunt overtuigen.

U gevraagd of u zichzelf als homoseksueel/gay beschouwt antwoordt u dat dit effectief het geval is. Gevraagd wat dit voor u betekent, antwoordt u 'ik ben tegen de natuur volgens mij'. Gevraagd wat dit besef met u deed, antwoordt u 'te stoppen met alles en te werken voor de kerk, in Italië misschien binnen te treden in de kerk en de Bijbel te lezen en te werken met hen'. Gevraagd hoe u uw toekomst ziet als homoseksueel geeft u aan dat er geen toekomst is, u stopt ermee, u hebt een probleem op seksueel vlak (CGVS p.6). Op het einde van het gehoor wordt er u gevraagd hoe u het gegeven dat u die beweert homoseksueel te zijn zich bekeert en wil laten dopen in een godsdienst die hier nu ook niet bepaald open voor staat, antwoordt u 'toen ik in Italië was hebben ze mensen gevonden die werken voor de kerk en die 'dat probleem' hadden, eigenlijk is het een psychologische ziekte, laat me vrij in een christelijk land en ik zal oprecht zijn, ik wil werken voor een christelijk doel'. Gezien het voor het CGVS totaal niet duidelijk is wat u hiermee bedoelt werd u gevraagd hoe u uw homoseksualiteit ziet in een dergelijke gemeenschap en geeft u als antwoord 'als men me helpt, zal ik stoppen met mijn geaardheid' (CGVS p.7). Uit bovenstaande blijkt dat dat u eigenlijk nergens een persoonlijke link legt tussen uw persoon en de door u beweerde geaardheid, u spreekt er op een zeer afstandelijke manier over en verwijst enkel naar een seksueel aspect, nergens uit uw verklaringen kan er ook maar enige gevoelsmatige betrokkenheid bespeurd worden. De vaststelling dat u dan ook nog eens verklaart dat u ermee zal stoppen zo men u helpt doet al helemaal afbreuk aan uw bewering gay te zijn, dat hoeft echt geen verder betoog.

U stelt uitdrukkelijk te houden van mannen en wordt dan logischerwijze door het CGVS gevraagd wat dit voor u betekent, waarop u niet verder komt dan totaal onzinnig te zeggen dat u geen antwoord hebt op deze vraag en u meent een probleem in uw hoofd te hebben. Gezien u geboren en getogen bent in een moslimland, waar homoseksualiteit verboden is en er een groot taboe op rust, kan er toch van u verwacht worden hierop een persoonlijk en genuanceerd antwoord te geven. Bijgevolg toch geprobeerd u nog een antwoord te ontlokken én gezien u verklaarde eerder relaties met vrouwen te hebben gehad, werd u dan gevraagd waarom u relaties met mannen bent begonnen en geeft u als antwoord 'ik heb geen vrouw gevonden'. U gevraagd dit nader te verklaren, stelt u altijd gedacht te hebben een normaal leven te zullen leiden, doch toen u in 1998 voor het eerst in Italië een depressie kreeg ging u naar zee en kreeg u mannen in uw hoofd (CGVS p.5). Het hoeft geen betoog dat gezien de door u geschetste context waarin homoseksualiteit verboden is er kan van worden uitgegaan dat u bij u zelf te rade zou zijn gegaan en zou nagedacht hebben over deze ommezwaai die uw leven in Marokko zou hypothekeren en u dit dan ook op een overtuigende en persoonlijke manier zou verwoorden, een gegeven waar u totaal niet in slaagt.

Wanneer u gevraagd wordt wat voor u het verschil is tussen het hebben van een relatie met een vrouw en het hebben van een relatie met een man, kan u evenmin overtuigen getuige uw woorden 'een vrouw is een vrouw en een man is een man'. Gezien dit totaal geen antwoord is werd u gevraagd dit uit te leggen en komt u niet verder dan 'de dingen die een vrouw heeft en een man niet' om dan uiteindelijk, hier nogmaals op doorgevraagd, te stellen dat het louter de fysiek betreft (CGVS p.6). Gevraagd waarom u nu eigenlijk uw leven met een man wil opbouwen en niet met een vrouw, herhaalt u slechts daar geen antwoord op te hebben en stelt u zich meer tot mannen aangetrokken te voelen. Gevraagd dit toe te lichten, komt u andermaal niet verder dan te stellen dat ze altijd in uw hoofd zitten. Daar u andermaal geen zinnig antwoord geeft werd u nogmaals gewezen op het feit dat u ook relaties met vrouwen hebt gehad en er bijgevolg, gezien uw ervaringen, een genuanceerd antwoord kan worden verwacht, geeft u aan 'ik ben goed met een man' om dan, hierop doorgevraagd, te stellen dat u niet lang genoeg gebleven bent met een man en u zich goed voelt (CGVS p.6).

U gevraagd hoe u hier in België uw leven ziet als homoseksueel, stelt u 'normaal'. Gevraagd dit toe te lichten stelt u dat 'er hier mensenrechten zijn, rechten voor iedereen, ook voor dieren, iedereen kan rustig leven, het belangrijkste is dat niemand iemand anders iets oplegt'. Gezien dit nu niet echt een persoonlijk en genuanceerd antwoordt betreft, wordt er nogmaals gevraagd hoe u persoonlijk dit ziet en antwoordt u 'als men mij hier aanvaardt, dan ga ik grootse dingen doen, ik kan mijn leven leven met hem en ik leef met andere normale personen die gehuwd zijn' (CGVS p.7). U gevraagd eens uw 'droomman' te omschrijven, komt u niet verder dan 'hij moet vreedzaam en intelligent zijn en hij moet werk hebben (CGVS p.6-7). Het hoeft geen betoog dat uw antwoorden onpersoonlijk zijn en u blijft steken in het poneren van gemeenplaatsen en oppervlakkigheden en er, en zoals reeds werd opgemerkt, geen enkele echt persoonlijke betrokkenheid of nuancering valt te bespeuren.

U gaf aan in 2008 uw moeder ervan op de hoogte te hebben gebracht dat u gay was. Gezien u aangeeft dan pas in 2013 het land te hebben verlaten werd er u gevraagd hoe u die tijd als gay hebt beleefd, waarop u antwoordde 'normaal'.

Gevraagd dit uit te leggen stelt u eerlijk te zijn en slechts betrekkingen in Charleroi te hebben gehad. Erop gewezen dat dit geen accuraat antwoord is en erop gewezen dat u nog zo'n vijf jaar in Marokko verbleef, werd de vraag u hersteld en antwoordde u dat u tot 2013 geen zin had en u het moreel gezien lastig had, u dacht zelfs aan zelfmoord (CGVS p.6-7). Van iemand die duidelijk aangeeft zijn geaardheid niet in alle openheid te kunnen beleven kan er toch verwacht worden dat hij kan uitleggen hoe hij al die jaren hier is mee omgegaan en hoe hij heel die tijd zijn leven heeft ingevuld. De vaststelling dat u niet verder komt dan normaal en u dan plots, erop gewezen dat dit niet kan overtuigen, stelde zich op psychologisch vlak niet goed te voelen, is dan ook totaal ongeloofwaardig.

Blijkt bovendien dat u geen enkel interesse toont in het homoseksueel milieu en u totaal niet geïnteresseerd bent in de situatie van gelijkgezinden, noch in Marokko, noch in Europa. U heel in het algemeen gevraagd of u organisaties kent die opkomen voor de rechten van de LGBT, antwoordt u 'neen, dat is de eerste keer dat ik het onderwerp aanraak'. Gevraagd of u de Gay Pride kent, stelt u dat dit niet het geval is. Gevraagd wat de Marokkaanse wet over homoseksualiteit zegt, kunt slechts aangeven dit niet te weten. Gevraagd of u de situatie van de gay opvolgt in Marokko, stelt u dat dit niet het geval is. Gevraagd waarom niet geeft u slechts aan dat u niet naar dat land teruggaat (CGVS p.6). Moest u effectief homoseksueel zijn kan er toch van uitgegaan worden dat u enige interesse zou hebben getoond in dezer daar de bovenstaand aangehaalde punten inherent met u, als beweerde homoseksueel, verbonden zijn. Ook deze vaststelling ondermijnt op fundamentele wijze uw geloofwaardigheid en het gegeven dat u de regenboogvlag kent doet hieraan, en ook dit hoeft geen betoog, geen afbreuk.

Bovenstaande appreciatie wordt nog onderstreept door uw antwoord wanneer u gevraagd wordt wat het met u deed toen u besepte dat u uw leven met een man wilde opbouwen. U komt immers niet verder dan te stellen dat u zichzelf daar niet heeft over bevraagd en dit moeilijk is voor de gemeenschap en voor alle religies (CGVS p.5). Gezien, en zoals reeds in een bovenstaande paragraaf werd opgemerkt, de impact die uw geaardheid op uw verdere leven heeft, is het totaal ongeloofwaardig dat u hier nooit over zou hebben nagedacht wat dit voor u en uw toekomst zou betekenen en dat u niet verder komt dan te verwijzen naar het gegeven dat homoseksualiteit in alle religies is verboden.

Wat verder op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van uw motieven ondermijnt is het gegeven dat u stelt om de twee bovenstaande redenen een asielaanvraag in Kroatië en Zwitserland te hebben ingediend en deze procedures niet te hebben verdergezet en dit zonder hiervoor een valabele reden te kunnen aanreiken. Kroatië hebt u verlaten omdat er daar geen werk was en in Zwitserland hebt u de asielpprocedure niet doorlopen omdat u had gehoord dat Marokkanen er geen asiel krijgen (CGVS p.2, 5). Het hoeft geen betoog dat wanneer u oprecht zou zijn geweest in uw verklaringen en u effectief zou menen dat u omwille van uw geloof en geaardheid gevaar voor uw leven had in uw thuisland, u deze aanvragen ernstig zou hebben genomen en deze procedures zou hebben doorlopen. Uw, op zijn zachtst gezegd, zeer laconieke houding ondermijnt op fundamentele wijze uw geloofwaardigheid.

Deze appreciatie wordt nog onderstreept door de vaststelling dat u, die zich sinds oktober 2017 illegaal op het Belgisch grondgebied bevindt, nog tot januari 2018 wacht alvorens een asielaanvraag in te dienen en dit dan ook nog maar wanneer u bij een identiteitscontrole wordt opgepakt en wordt overgebracht naar het gesloten centrum. Dit wijst er op dat u er eerder op uit bent uw verblijf hier te verlengen dan dat u nood zou hebben aan internationale bescherming.

Gezien het geheel van bovenstaande observaties kan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van " - Artikel 1 sectie A, §2 van de Conventie van Genève van juli 1951; - De Artikelen 48/3; 57/6; 48/5 48/6 van de vreemdelingenwet – De Conventie van Genève du 28 juli 1951 en haar toegevoegd protocol van 31.01.1967 betreffende de status van vluchteling : - De artikelen 2 et 3 van de wet van juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna de wet van de 1991 – BS 12 september 1991) – Artikel 62 de la wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen".

2.2.1. De Raad merkt op dat aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 57/6, tweede lid en 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan.

Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3.1. Aangaande de motivering in de bestreden beslissing dat geen geloof kan worden gehecht aan de oprechtheid van de verklaringen van verzoekende partij inzake haar bekering tot het katholicisme, stelt verzoekende partij dat zij de redenen voor haar bekering uitlegde en verklaarde dat *“de belangrijkste reden voor zijn bekering is dat de islam andere religies veroordeelt, maar het katholicisme niet”*, dat *“de vader van verzoeker hem (liet) weten dat profeet Mohammed slechte dingen op aarde had gedaan”*, dat zij *“in Charleroi woonde, waar hij verschillende goede christenen had ontmoet, waaronder Portugees”* en dat zij *“werd beïnvloed door hun leven waardoor hij de keuze van het christendom in eer en geweten maakte”*. Verzoekende partij wijst erop dat haar bekering tot het katholicisme gestadig verliep, daar zij eerst in 2004 in contact kwam met joden, waarbij zij begon na te denken over het christelijk geloof, zij in 2013-2014 naar de Grieks-orthodoxe kerk ging en zij pas toen zij in 2017 in België aankwam besloot om katholiek christen te worden. Aangezien zij nog maar net bekeerd was, kan van haar dan ook niet verwacht worden dat zij *“de inhoud van de Bijbel”* zou kennen, *“inclusief uit hoeveel delen de Bijbel bestaat; wat er over David wordt gezegd, alle feestdagen van de christenen ... enz.”* Verzoekende partij duidt er nog op dat zij andere vragen met betrekking tot het christendom wel kon beantwoorden. Verder betoogt verzoekende partij dat zij wel degelijk de betekenis heeft gegeven van het doopsel en tevens uitgelegd heeft waarom zij zich nog niet heeft laten dopen. Verzoekende partij stelt dit verband nog het volgende: *“Volgens de verklaringen van verzoeker kon hij zich in 2015-2016 niet dopen, omdat hij niet stabiel was. Hoe dan ook, hij ging naar de kerk om de Italiaanse kinderen te helpen. Bovendien hield hij zijn moeder op de hoogte van zijn voornemen om zich tot het christendom te bekeren en zich te laten dopen (GCp.4). Inderdaad, verzoeker zou in Marokko na zijn bekering tot de christenisme als een goddeloze worden beschouwd, omdat het een islamitisch land is (CG p.4). In tegenstelling tot hetgeen de tegenpartij beweert, toont het door hem aangedragen bewijs voldoende zijn bekering tot het christendom aan, waaruit de gebrek aan motivering van de bestreden handeling wordt gelegd”*.

2.2.3.2. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij in bovenstaand betoog wat betreft de redenen voor haar bekering en de reden waarom zij nog niet gedoopt is niet verder komt dan het louter herhalen van de verklaringen die zij reeds gaf op het Commissariaat-generaal zonder de motivering in de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen.

De bemerkingen van verzoekende partij vormen daarentegen slechts een bevestiging van de vaststelling in de bestreden beslissing dat haar verklaringen over haar bekering oppervlakkig en weinig doorleefd zijn en dat zij niet afdoende kan verklaren waarom zij nog steeds niet gedoopt is.

Waar verzoekende partij meent dat van haar niet kon worden verwacht dat zij “*de inhoud van de Bijbel*” zou kennen, “*inclusief uit hoeveel delen de Bijbel bestaat; wat er over David wordt gezegd, alle feestdagen van de christenen ... enz.*”, bemerkt de Raad dat nergens uit de bestreden beslissing blijkt dat van verzoekende partij wordt verwacht dat zij de gehele inhoud van de Bijbel zou kennen, dat zij zou weten wat er over David wordt gezegd en dat zij alle feestdagen van de christenen zou kennen. Gelet op haar verklaringen op het Commissariaat-generaal dat zij reeds sinds 2004/2005 begon na te denken over het christelijk geloof, dat zij in Griekenland effectief de beslissing nam om zich te laten bekeren, dat zij “*het heilig boek*” had gelezen en dat zij naar de mis gaat (administratief dossier, stuk 5, hoorverslag CGVS d.d. 05/02/2018, p. 3-4), is het evenwel volstrekt onaannemelijk dat verzoekende partij twijfelt over de naam van dit boek, dat zij niet weet dat dit boek uit het oude en het nieuwe testament bestaat, dat zij niet weet wat de communie is, dat zij niet weet wat gevierd wordt op Kerstmis, dat zij zelf geen andere katholieke feestdagen kan opnoemen en dat zij, expliciet gevraagd naar Pasen, zich slechts twijfelend kan afvragen of dit is wanneer hij is opgestaan, wat er eerder op wijst dat zij wel een aantal dingen gelezen heeft maar deze niet kan plaatsen binnen de katholieke context.

Waar verzoekende partij er nog op duidt dat zij andere vragen met betrekking tot het christendom wel kon beantwoorden, wijst de Raad erop dat dienaangaande in de bestreden beslissing reeds terecht wordt opgemerkt dat het gegeven dat zij enige kennis blijkt te hebben wat betreft het katholicisme geen enkele afbreuk doet aan de vaststellingen in de bestreden beslissing die de oprechtheid van haar beweerde bekering ondergraven, daar deze kennis verworven kan zijn louter uit interesse of door zelfstudie.

2.2.4.1. Omtrent de motivering in de bestreden beslissing dat verzoekende partij ook wat betreft haar voorgehouden homoseksualiteit totaal niet kan overtuigen, oppert verzoekende partij dat het gegeven dat zij niet geïnteresseerd is in het homoseksueel milieu en in de situatie van gelijkgezinden, noch in Marokko, noch in Europa, geen afbreuk doet aan haar homoseksualiteit. Verzoekende partij verwijst vervolgens naar verschillende van haar verklaringen tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal waaruit haar homoseksualiteit moet blijken. Verzoekende partij bemerkt nog dat zij al wist dat zij homoseksueel was en dat zij “*daarom zijn leven leidde en liefheeft zonder na te denken over zaken die te maken hebben met zijn seksuele geaardheid*”. Verzoekende partij meent dat haar verklaringen wel degelijk nauwkeurig en gedetailleerd zijn en stelt dat “*romantische relaties niet kunnen worden gecatalogiseerd of reageren op een specifiek vooraf gedefinieerd patroon, zoals de verwerende partij ons wil doen geloven*” en dat “*geen liefdesrelatie voldoet aan dezelfde regels als een andere, in die zin dat de menselijke geest in staat is tot de meest ongerijmde montages, zoals in dit geval*”. Ook haar gebrek aan kennis van de wet op homoseksualiteit in Marokko is onvoldoende om haar homoseksualiteit in vraag te stellen.

2.2.4.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij met bovenstaand verweer niet verder komt dan het benadrukken van haar homoseksualiteit en het louter tegenspreken van de conclusie van verwerende partij. De Raad wijst er evenwel op dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat verzoekende partij in haar antwoorden op vragen aangaande haar homoseksualiteit onpersoonlijk blijft en blijft steken in het poneren van gemeenplaatsen en oppervlakkigheden, waarbij er geen enkele echt persoonlijke betrokkenheid of nuancering valt te bespeuren. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift stelt dat zij al wist dat zij homoseksueel was en dat zij “*daarom zijn leven leidde en liefheeft zonder na te denken over zaken die te maken hebben met zijn seksuele geaardheid*”, meent de Raad dat dergelijke bewering geenszins plausibel is gelet op de door verzoekende partij geschetste context in Marokko, een moslimland waar homoseksualiteit verboden is en er een groot taboe op rust. In dergelijke context kan des te meer van verzoekende partij verwacht worden dat zij persoonlijke en genuanceerde verklaringen zou kunnen afleggen over de beleving van haar homoseksualiteit, *quod non*.

Voorts is de Raad van oordeel dat de vaststelling dat verzoekende partij geen enkele interesse toont in het homoseksueel milieu en zij totaal niet geïnteresseerd blijkt te zijn in de situatie van gelijkgezinden, noch in Marokko, noch in Europa, wel degelijk verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van haar beweerde homoseksualiteit. Meer bepaald wordt in de bestreden beslissing vastgesteld dat verzoekende partij geen organisaties kent die opkomen voor de rechten van de LGBT, dat zij de *Gay Pride* niet kent, dat zij niet weet wat de Marokkaanse wet over homoseksualiteit zegt en dat zij de situatie van de *gay* in Marokko niet opvolgt.

Verwerende partij wijst er terecht op dat, moest verzoekende partij effectief homoseksueel zijn, ervan uitgegaan kan worden dat zij dienaangaande enige interesse zou hebben getoond daar deze aspecten inherent met haar, als beweerde homoseksueel, verbonden zijn.

2.2.5. Ten slotte wijst de Raad nog op de motivering in de bestreden beslissing dat de geloofwaardigheid van verzoekende partij op fundamentele wijze ondermijnd wordt door de vaststelling dat zij stelt omwille van haar geloof en geaardheid een asielaanvraag in Kroatië en Zwitserland te hebben ingediend doch deze procedures niet te hebben verdergezet, zonder dat zij hiervoor een valabele reden kan aanreiken. Daarnaast wordt door verwerende partij nog gemotiveerd dat ook uit de vaststelling dat verzoekende partij, die zich sinds oktober 2017 illegaal op het Belgisch grondgebied bevond, nog tot januari 2018 wachtte alvorens een asielaanvraag in te dienen en dit dan ook nog wanneer zij bij een identiteitscontrole werd opgepakt en werd overgebracht naar het gesloten centrum, blijkt dat zij er eerder op uit is haar verblijf hier te verlengen dan dat zij nood zou hebben aan internationale bescherming. De Raad stelt vast dat verzoekende partij nalaat voormelde motieven met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waardoor deze onverminderd overeind blijven en verder afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de door haar aangebrachte asielmotieven.

2.2.6. De Raad duidt er nog op dat uit wat voorafgaat is gebleken dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de bewering van verzoekende partij tot het katholicisme te zijn bekeerd en evenmin aan de door haar voorgehouden homoseksualiteit. De verwijzing van verzoekende partij in haar verzoekschrift naar algemene informatie aangaande de houding in Marokko ten aanzien van homoseksuelen en christenen is in haar geval dan ook geenszins dienstig.

2.2.7. Verder wijst de Raad erop dat voor de toepassing van artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, waarbij de commissaris-generaal toch het voorgehouden asielrelaas bij ontstentenis van stukken geloofwaardig kan achten, dient te worden voldaan aan vijf cumulatieve voorwaarden. Artikel 48/6, tweede lid, e) van de Vreemdelingenwet bepaalt als laatste voorwaarde dat vast dient te staan dat “*de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd*”. Zoals *supra* uitvoerig werd toegelicht, oordeelt de Raad dat het asielrelaas van verzoekende partij als volstrekt ongeloofwaardig moet worden beschouwd. De Raad stelt vast dat geenszins aan de voorwaarden is voldaan om toepassing te maken van artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet.

2.2.8. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift nog verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, dient te worden opgemerkt dat voormeld artikel bepaalt dat het feit dat een asielzoeker reeds werd vervolgd of ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks bedreigd is met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing vormt voor een gegronde vrees voor vervolging/een reëel risico op het lijden van ernstige schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. De Raad wijst er evenwel op dat verzoekende partij geenszins aannemelijk maakt dat zij reeds werd vervolgd in de zin van 48/7 van de Vreemdelingenwet.

2.2.9. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij waaronder haar voorgehouden homoseksuele geaardheid geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.10. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in Marokko een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.11. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

J. BIEBAUT